

เมื่ออธิษฐานกับพระเจ้า/คริสเตียนควรใช้

สรรพนามแทนตัวเองอย่างไร

ศาสตราจารย์ถนอม ชัยวงศ์

ศิษยาภิบาลคริสตจักรราชบุรี

เมื่อก่อนลูกสาวของผมยังเล็กก็อยู่กับบ้าน เราเลี้ยงลูกเองเพราะหาพี่เลี้ยงยากมาก จนขณะนี้เขาอายุ 3 ขวบแล้ว เราจึงส่งเขาไปโรงเรียนอนุบาล ก็พบว่าหลังจากที่เขาออกจากโรงเรียนก็มักจะมีอะไรใหม่ ๆ กลับมาเสมอ ๆ สิ่งใหม่ที่ว่านี้คือมีทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดีด้วย สิ่งที่ดีส่วนมากจะได้รับมาจากคุณครูที่สอนเช่นการรู้จักกล่าวคำว่า “สวัสดี, ขอบคุณ, ขอโทษ ฯลฯ” แต่สิ่งที่ไม่ดีมักจะได้มาจากเพื่อน ๆ ด้วยกัน เช่น เขาจะใช้คำว่า “แก” แทนคำที่ใช้เรียกคนอื่น ไม่เว้นแม้กระทั่งผมซึ่งเป็นพ่อของเขา นอกจากนี้ยังใช้คำว่า “เรา” แทนตัวเองเมื่อพูดกับ “พ่อ” และ “แม่” ของเขาด้วย จากการใช้สรรพนามของลูกสาวที่ว่านี้ทำให้ผมและภรรยาไม่สบายใจมาก ๆ เพราะฟังดูแล้วรู้สึกไม่ค่อยเพราะ เป็นคำที่ไม่ค่อยเหมาะสม เพราะคำพูดที่ผู้น้อยจะพูดต่อผู้ใหญ่ขึ้นควรจะใช้คำอื่นที่เหมาะสม เช่น คำว่า “หนู” หรือ “...(ใช้ชื่อของตัวเองแทนลงไป)...” ก็จะดูน่ารักน่าเอ็นดูมาก ซึ่งเราที่เป็นพ่อแม่ย่อมไม่มีใครอยากให้ลูกของตัวเองมีนิสัยไม่ดี หรือทำในสิ่งที่ไม่ดี เมื่อเรารู้ว่าอะไรดี อะไรที่ควรทำและไม่ควรทำเราก็จะต้องสอน ต้องแนะนำเขาเพื่อว่าเขาจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ เมื่อเราสอนเขาว่า “พูดคำนั้นไม่ได้นะลูก” เขาก็สงสัยจะถามว่า “ทำไม” เราจึงต้องอธิบายให้เขาฟังต้องใช้เหตุผลมาประกอบบางทีก็ต้องยกแม่น้ำทั้งห้ามาพูด เพื่อให้เขาได้เข้าใจและเลิกพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เมื่อเขาเข้าใจแล้วเขาก็จะไม่พูดและไม่ทำสิ่งนั้นอีกต่อไป

คริสเตียนทุกคนไม่มีใครไม่ยอมรับว่าพระเจ้าทรงเป็น “ผู้ยิ่งใหญ่” ไม่มีผู้ใดที่จะมาเปรียบเทียบกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และทรงเป็นเจ้าของแผ่นดินโลก มีพระคัมภีร์มากมายหลายตอนที่ได้กล่าวว่า “พระเจ้าทรงเป็นพระมหากษัตริย์” เช่น สดุดี 10:16 “พระเจ้าทรงเป็นพระมหากษัตริย์อยู่เป็นนิรันดร์” สดุดี 24:10 “กษัตริย์ผู้ทรงพระสิรินั้นคือผู้ใด คือพระเจ้าจอมโยธา พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงพระสิริ” สดุดี 95:3 “เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าใหญ่ยิ่ง และทรงเป็นกษัตริย์ใหญ่ยิ่งเหนือพระทั้งหลาย” อีสยาห์ 33:32 “เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาของเราพระเจ้าทรงเป็นผู้ครอบครองของเราพระเจ้าทรงเป็นบรมมหากษัตริย์ของเรา” แท้จริงคำกล่าว

ที่ว่าทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่กล่าวถึงพระเจ้าในที่นี้เป็นคำเปรียบเปรยทั้งสิ้น เป็นคำยกย่องสรรเสริญ พระองค์ผู้ทรงมีฤทธานุภาพมีอำนาจอธิปไตยเด็ดขาดโดยพระองค์เองในการปกครองมนุษยชาติในโลก และทั้งสิ้นในจักรวาล เมื่อเรายอมรับเช่นนี้แล้วเราควรจะเคารพยำเกรงพระองค์ ถวายเกียรติแด่พระองค์ ในทุกทางที่เราจะทำได้ เหมือนกับที่อาจารย์เปาโลกล่าวใน 1 โครินธ์ 10:31 “เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” และเป้าหมายของคริสเตียนก็คือ การประกาศให้โลกได้รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ที่เราเชื่อฟังและไว้วางใจเพื่อเขาเหล่านั้นจะได้ทราบพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ที่ทรงกระทำกิจอะไรบางอย่างเพื่อเขาทั้งหลาย และไม่เพียงเท่านั้นเรายังปรารถนาที่จะเห็นเขาทุกคนมาเชื่อฟังพระองค์ด้วย

ดังนั้นเราจึงพยายามใช้ทุกสิ่งที่มีทุกสิ่งเพื่อพระราชกิจของพระเจ้าใช้วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะเป็เครื่องมือนำสารพระกิตติคุณของพระเจ้า เราได้ทุ่มเทอธิษฐานเพื่อพระเจ้าจะทรงนำในการกระทำพระราชกิจของพระองค์ให้สำเร็จในประเทศไทยและทั่วโลก

สิ่งที่อยากจะทำจะกล่าวถึงในที่นี้คงเป็นข้อสังเกตเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการรับใช้พระเจ้าของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราทั้งหลายซึ่งเป็นคนไทยที่มีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และภาษาของเราเอง (ไม่เหมือนกับคนต่างชาติ) บางทีเราอาจจะคิดว่าสิ่งที่ไม่สำคัญหรือไม่จำเป็นก็ไม่ทราบ เราจึงไม่ได้ระมัดระวังเท่าที่ควร แต่ผมเห็นว่าบางทีจุดเล็กจุดน้อยเหล่านี้ก็อาจจะเป็สาเหตุที่ทำให้คนอื่นสะดุดก็ได้ เพราะว่าคนอื่นจะยกย่องพระนามของพระเจ้าหรือจะเหยียดหยามพระเจ้านั้นก็ขึ้นอยู่กับคำพูดและการกระทำของเราทั้งหลายที่เชื่อพระองค์นี้แหละ (โรม 3:24) สิ่งที่จะกล่าวในที่นี้คือ “เมื่อเราอธิษฐานกับพระเจ้า เราควรใช้สรรพนามแทนตัวเราเองอย่างไร” เพราะผมสังเกตจากการอธิษฐานของพี่น้องหลายท่านได้ใช้สรรพนามแทนตัวเองซึ่งไม่เหมือนกัน มีหลายหลาก เช่น “ข้าพเจ้า, ลูก, ข้าพระองค์” และคนที่มักได้ยินบ่อย ๆ ซึ่งโดยส่วนตัวของผมคิดว่ามันไม่ถูกต้องตามหลักศาสนศาสตร์ และหลักภาษาไทยที่ผู้น้อย (ตัวคริสเตียน) จะเข้าเฝ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด (พระเจ้า) เพราะภาษาไทยของเราเมื่อผู้น้อยจะพบกับผู้ใหญ่มักต้องมีสมาคารวะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าพูดกับพระมหากษัตริย์หรือพระราชวงศ์ก็ต้องใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องตามบรรดาศักดิ์ มีใครบ้างที่จะบังอาจพูดคำว่า “เรา” หรือ “เราทั้งหลาย” เมื่อเข้าเฝ้าแต่คริสเตียนหลายท่านก็ใช้คำนี้กับพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด เป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ที่เราเคารพนับถือ ไม่เพียงเท่านั้นบางครั้งก็ยังเคยได้ยินหลายท่านตะโกน ๆ ต่อพระพักตร์พระเจ้า ถ้าเราลองคิดใคร่ครวญดูให้ดีเราก็จะเห็นว่า การกระทำดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ขัดต่อวัฒนธรรม ขนบประเพณีของคนไทยทั้งสิ้น สาเหตุคงมาจากบรรดามิชชันนารีทั้งหลายที่ได้เข้ามาเผยแพร่พระกิตติคุณของพระเจ้า ซึ่งพวกเขาเป็นชาวต่างประเทศที่มีวัฒนธรรมต่อจากเราคนไทย ดังนั้นเขาจึงไม่เข้าใจวัฒนธรรมของคนไทย และไม่ได้สอนในสิ่งที่คริสเตียนไทยควรจะทำให้

ถูกต้อง จึงดูเหมือนว่าเป็นการยากนักที่จะให้คนไทยรู้จักพระเจ้าในรูปแบบของ “พระเจ้าแห่งสากลโลก” หรือพระเจ้าแห่งชนชาติปัจจุบันนี้คนไทยส่วนใหญ่ก็ยังเข้าใจว่า “ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาของฝรั่ง” แต่เพียงชาติเดียว

ด้วยเหตุนี้คริสเตียนไทยควรจะคิดใคร่ครวญ และแยกแยะให้ถูกต้องว่าส่วนใดที่เป็นพระกิตติคุณ ส่วนใดเป็นขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมของต่างชาติ เพราะชาวต่างชาติไม่มีคำราชาศัพท์เมื่อพูดกับกษัตริย์ของเขา ฝรั่งนั้นจะไม่ถือนั่งยกเท้าสูงเมื่อพูดคุยกับผู้ใหญ่ แต่สิ่งเหล่านี้คนไทยทำไม่ได้ถือว่าเป็นการไม่ให้เกียรติ ไม่สุภาพคริสเตียนไทยไม่ควรรับหรือกระทำทุกอย่างที่เข้ามายกเว้นเนื้อหาของพระกิตติคุณเท่านั้น อาจารย์เปาโลกล่าวใน 1 โครินธ์ 7:20 ว่า “ให้ทุกคนอยู่ในฐานะที่เขาอยู่เมื่อพระเจ้าทรงเรียกนั้น” เราไม่ควรเป็นยิวที่ลบรอยเข้าสู่หน้ตเมื่อมาเป็นคริสเตียนเพราะถ้ากระทำดังนั้นก็เท่ากับว่าเราเป็นคน “ขายชาติ” นั่นเอง

เมื่อคริสเตียนพบกับพระเจ้า (อธิษฐาน) หรือพูดถึงพระเจ้าให้ผู้อื่นฟังเราควรใช้คำราชาศัพท์ เพราะจะทำให้ผู้ที่ฟังเกิดความสำนึกว่า พระเจ้านั้นเป็นผู้ที่สมควรจะได้รับการยกย่องสรรเสริญ และนำเคารพนับถือ ดังนั้นผมจึงใคร่ขอเสนอในที่นี้เสียเลยว่า เป็นไปได้ไหมที่เราจะเปลี่ยนคำสรรพนาม ที่ใช้เรียกตัวเองว่า “เรา” หรือ “เราทั้งหลาย” มาเป็น “ข้าพระองค์” หรือ “ข้าพระองค์ทั้งหลาย” เหมือนกับคำอธิษฐานที่พระเยซูทรงสอนใน มัทธิว 6:9-13 ว่า “ข้าแต่พระบิดาแห่ง ข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์ เป็นที่เคารพสักการะขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวัน แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้ และขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์ เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้น และขอย่านำข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง แต่ขอให้พ้นจากสิ่งชั่วร้าย เหตุว่าราชอำนาจ และฤทธิ์เดชและพระสิริเป็นของพระองค์สืบ ๆ ไป เป็นนิรันดร์ อาเมน” ขอพระเจ้าทรงได้รับเกียรติเนื่องด้วยตัวเราทั้งหลายสืบไป